

Landskap: Skåne

Upptecknat av: O.B. Karth

Härad: _____

Adress: Bo Lund

Socken: Angelholms

Berättat av: Faus Scharoth

Uppteckningsår: 1943

Född år 1866 i Almåsby

- Påskel dar. s. 1.
- Åker skridskor. s. 1-2.
- Glädjefart, bader. s. 2.
- Brunns drickning i Thorslund s. 3.
- Flämtning av vatten. s. 5.
- Flugruter. s. 5.
- Bett präm av. s. 6.
- Spännmålsmagasin, gärdar, restauranter } s. 7
m. m. }
- Trättflakor eller trättpallar
vid stranden. s. 11.
- Badställe vid Tulla brok. s. 12.
- Klädträtt s. 13.
- Stadsstjärne. s. 15.
- Nattvaktare. s. 15.
- Bolags - Kristina. s. 17.
- Fattighuset. s. 18.

Kronoslätt, - en kronoboställe.	s. 19.
Ljykt tändare.	s. 20.
Späckäring.	s. 22.
"Kitta Gyn" - en gammalt original.	s. 22.
Gamla gator.	s. 23-27
Gårdarna i staden hade jordlotter.	s. 28.
Gästgivarergård.	s. 29-30.
En del äldre hus, m. m.	s. 31-32.
Marknader.	s. 32, 38-40.
1:a maj.	s. 33-36.
Påskris.	s. 37.
Barnens ändag och vettisdag.	s. 37.
Dans i Tullsbrook.	s. 41.
Spelmän.	s. 41-43.
Gästgäster.	s. 44.
Tjänstefolk, marknader.	s. 45-46.
Laxfiske.	s. 46.
Mått.	s. 48.
Gitter vid linberedning.	s. 50.
Livs julafon.	s. 50.
Lucia.	s. 50.

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

Jönköpings län s. 51.
 Jönköpings län s. 55.
 Närke s. 56.
 Jönköpings län s. 57.
 Jönköpings län s. 59.
 Jönköpings län s. 61.

Skriv endast på denna sida!

Påskeldar hade de litet ömmer
här i utkanterna av staden. Upp
Hyllaus backe brukade de ha en
fastigt sten stack som de stände.
Walbrömsmässodalen brukade
de också - det såg man litet vä-
stans ju gårdarna utanför
staden. Vi brukade samla en
sten stack nere vid ån som
vi brände upp påskaffan. Där
gjorde jag det litet tidiga.

På ån brukade de ha tjänsun-
nor som de brände vid skrid-
skobanerna. Det hade de ju
både vidan om Karl XV:s bro.
Mellan jämvägsbron och Karl
XV:s bro och utanför gatan.

rikt bevakade de åke och idolen.
Så var det musik där nere
och ibland dansade ungdomar
på isen. Där har de varit
i alla tider när de kunnat gå
på isen.

När Baron Oxenstierna bodde
på Rosenholm 1888 så ordnade
han ett städparti som hörde på
än ända ut till Skälderviken.
Han var till ställe och bevakade
så mycket med bål och vider.

Så var det så mycket bål på
både Vår och Thorsholm. Så var
det två hus på Thorsholm. Allt var
blottat var på "vandraren" den
s. k. societetsalen. Vi bevakade gå

och dansa där: det andes huset.
Det kostade 50 öre för en hel
kväll. Nu har de byggt till
ett mullupparti mellan
Snickersalen och det andra
huset. När det var baka var
alltid Ockenström med och
hållde sig. Han hade svåraste
mustaschen.

Vid paviljongen nedanför Skors-
lund var där ett litet röd där det
sann ut kallvatten. Och därifrån
silde de vatten glasvis. Det var
så hemligt bitade om ser-
vade. När var mycket bumsig.
Nu för di Skorslund var mycket
populärt. De bodde där i villorna

ACC. N:R. M. 9688: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

bedriva Västslund och ären i
märket som i Rättelunda och
Lundestun. Det var ett vilt skogs-
bolag som ägde det. De skulle helst
gå dit och dricka på morgonen och
på qvällen och på promenader i
parken. Många var fridrivare
för där var ett par vilda röd-
minnare 3 stycken och dit gick
många och hämtade vatten i
stora koppelflaskor. Ibland var
där brunnstäl. - Då på den tiden
var Västslund var på besök där
var det ingenting med skulder-
riken. Det var bara helt litet. Då
kunde de äka dit ut med en
båt som Brunnstäl ägde.

Så fick de gå och hämta vattnen
i vissa brunnar för det var inte
alla gårdar som hade drickbart
vatten. Vid gamla Rectorsskolan
vid Skolspråken ^{högskola} hade de gott
vatten. Det var en riktig ösen som
var där på den tiden. - Jag gick
och hämtade vattnen i Vårs-
lund och där hämtade Greve
Oros och.

Enn var det många som kom
hit till vår brunn och hämtade
vattnen här. Vi hade en gammal
brunnstom som jag utbrunn
till oss med en slagkraft.

ACC. N:R. M. 9688:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För gick det till präman ed Olav
från Harby. Då lönade torben
fabriken Bruns bolagets båt
som drog till präman. Annars
prämade de med handkraft.
Det var stora gånge på både
viden om ån. Ängelholmen var ju
förr tjö- och skapelstad. Och prä-
mades från Skilderviken och
hit. Det var t. ex. gördningsprä-
man som gick upp till Höja
och Harby. Sen man skod och
stygde präman och de andra gick
och drog i sin sin linna. När de
skulle ned för ån till Ängel-
holmen behövde de besattit drag
för då gick den ju med skom.

men.

Då bodde grannmålshandlaren
Karlson i Nilsson & Christenssons
hus och han hade grannmål-
magasin på andra sidan gatan
där Grönvalls hade sitt garveri. Där
låg de stycken magasin med
liten mellanrum från var-
andra och där var där en liten
gränd som gick rakt genom
garveriet ned till an. Alla 3
magasiner till hörde Karlson.

Fram Grönvalls hörs väja väg-
porten låg följande gårdar i ^{följande} ord-
ning efter storgatan: Jerusalem, Mur-
mans gård (han var bogare.) Flygares
gård och nu Grönvalls och nu Åbjörns.

guss och en restaurang i Norden. De
hade en liten sommarrestaurang
där, där de serverade mat ^{och} gossar.
Det var en riktig liten idyll nere
vid ån med stora höga städ och
en liten grönmalad paviljong med
fönster med smäruliga glas i
olika färger. Han hette Andersson
som hade "Norden" och han kalla-
des alltid för "Far i hatten." Det
var en stor djord gubbe, med röd-
lätt ansikte. Han var född Angel-
holms och hans far var glas-
målare och han levde i min-
tid. Det var en ljuvlig gubbe. Han
hade sin gård vid Långstads Ro-
sander, han är nu.

ACC. N:R. M. 9688:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den bron som ligger vid
Sejlsbuket var förut ^{där} järnvägs-
bron ute vid Skalde-rikken nu är,
1885 fraktgjordes Skane-Halen-
stad-banan för trafik mellan
Hälsingborg och Kalmarstad. 1896
fraktgjordes staden Västervik och då bygg-
des järnvägsbron som vid Skalde-
rikken. En del av bron köptes av
Sejlsbuket och lades över än där.
Den andra delen av bron köptes
av Höga och lades över än där borta.
Där de inkommer till höft en järnväg.
Pröva här de förhållanden i Uglys!

De hade bröstflaskan i somliga
ställen. Somliga kallade dem för
bröstpallor. Det var en c:a 70 cm.
bred plankan som låg ut från stam-
men och med två ben ställdes
på botten av ån. De stod alltid
och klyppte bröstet. Att på
bröstflaskan hade de ett bröst-
sida och vi stod de och bandade
bröstet mot det. De låg aldrig
på hals och östjida bröstet. Utan
de bara böjde sig ned och stöjde
plagget i ån.

Lika vi vid Vattenkatten var det
vi gruset och på för att bröstet
och nedanför Rönnevattnet vid
Skjervet likaså. Där var många

långsluttande d. Där var en
slätt nedanför "Jerusalem" och
där kunde det vara flera stöck.
lag.

D: badade de och vi mycket
mer vid Tullakios. Ävatten
var vi rent och fint d. De hade
ävtan till att koka ärtorna:
för det var vi nytt. - Men fick
inte stå starkvatten: ränske-
narna. D: fall kom Ole Holmström
och sonen d. D: fick de ha all-
ting sinne på gäddarna, men
d. hade de ju stora städgäddar

De hämtrade vattnen från ännu till
trötten och var vattentät: Sopan
på och somliga ledde åkorna ad höra
och hämta vattnen: Turmen. De
hade två ^{enligt vatten} turmen ~~trän~~ de skulle
ha: var gärd mot brand fara.
De sköte gärdarna hade två vatten-
turmen. De hade skäthojer på
en sking och på röte de vatten: Tur-
men.

De skulle fila och byta trötten
hemmen och sen skulle den sköljas och
klappas: ännu. De sköt på andra
sidan ännu vid ^{1600:3} Men där det var
grus. De sköt på föta nte i vatt-
net och sköljde. På vintern högg
de hål på isen när de kvättade.

Vår familj för sig drötlade och det
var kanske 2-3 stycken i det drötl-
laget som drötlade. I de mindre
hemmen där de ej hade råd att
läsa drötlgummor kunde de
bjuda vänner med drötlor.
Vänner bjöd de folk. På stäm-
men kunde de vara ändå upp-
sitt 4 stycken i ett drötlag. I
regel hade de stort drötl i gården
om året. På våren, slut sommaren
och till jul drötlade de. På landet
har jag hört talas om att de hade
bykhalas eller bykille.

Trottoirserna voro hugget en
meter breda och sattes med
kullerstenar och studda en liten
avväg med mot Rännstens-
Trottoiren slutade i kant en med
en rad stora jämnare stenar.

Här fanns ej s. k. Örgymästare-
stegen mitt på gatan. Här öppade
nya husägare utsnörat sitt hus
och de fick gjöra hela upp spä-
ret mellan stenarna.

Här var s. k. Stadsfjävare som
skulle gå och se efter det. Lördags-
och Öls Holm hörs var Stadsfjävare
och litet ordningsvakt också.

Och vi fanns här mattvårdare
det var 4 gubbar som började kl. 10

ACC. N:R M. 9688:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

om kvällarna och höll ni till kl. 9.
De gick i skycken varje natt. De skulle
sitta om det blev eldsvåda. De skulle
ock så se efter tjuren. De tjung inge-
ning men jag vet att gamla henzäls-
väktare som t. ex. han på Skillinge-
brukade tjunga 7. se. "Klockan är 10
slagen!"

Nattoväktarna hade fått nycklar
som hängde på små kedjor. I vissa
gårdar och till dem skulle de gå
och dra upp sin klocka som hängde
i en rem över axeln. Sen på morgonen
gick de lämna in sig på riksd.
huset så det kunde kontrolleras att
de gick sina pass som de skulle. Det
kunde för kontrolleras. I gamla

Spritbolagets hus som var ett långt
användningshus där Engelholms Spar-
bank nu har sina förtigheter. där
hade nattvårdarna en förtuga där
de fick hålla till. Det var Engelholms
Sparbank som ägde det då också. Men
fröst varv norra delen av husen och
där byggdes nuvarande sparbanks-
huset och spritbolaget var kvar i
den gamla delen av huset. Men sen
är den delen som flyttades sprit-
bolaget till gamla äldersdomus.
hemmet eller Tattighuset som det
då kallades.

Bolags-kiosken kallades en
gammal gummis som bodde i
Spritbolagets hus och stödde där.

ACC. N:R M. 9688:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fattighuset förtord at en källar-
våning med en våning med
galler för frimöten.

När jag var hos häradshövding Wester
brukade vi gå till fattighuset & bjuda
dem på kaffe där på hans födelse-
dag som var just den under den
tiden han var i Hockholms på
Riksdagen. Häradshövding Wester
valde i Protokoll Hammaras gård.

ACC. N:R M. 9688:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kronostäd var ett kronoboställe.
Kronostäd har vi länge i minns-
mit utaf ^{nu} ~~af~~ det där lant-
brukare. Det var en lantbrukare
Rathen som bodde där och de
kallades gården "Rata boställe".
Jag undrar om det inte varit
något officers boställe. Fångbrukare
Junggren bodde på fångbrukare-
bostället i Skjöringe.

Angmistaren bodde där Församlings-
hemmet nu är.

Det fanns en särskild gäble som
som var lyktständer. Den första
lyktständeren som jag minns - det
fanns ju flera före honom - var Jo-
hansson. Efter honom kom Kasten-
gren. Det var nu det var en gaslykta.
Han skaffade sig häst och red
omkring till gäblyktorna. Han
hade en lång stång med ett blom-
migt och i stället han upps den under
ifrån och tänkte göra. Och hästen
blev så vil berömd att han
gick till varje lyktstolpe.

Först hade de fotogenlykter innan
det blev gaslykta. Kastengren blev
skadad en gång av en gaslykta
som exploderade och den första

ACC. N:R M. 9688:2/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

de skaffa elektrisk belysning vi
får de kunde. Doktor Heult som
nu larmstälkare arbetade
mycket först att gaslykterna
skulle best. Här ute på Kjöva-
gen fanns inga gatulyktor - det
fanns bara några utånför
läsarebet. - På kvällen här
ute fick man ha sina små hand-
lykter med sig.

hemmen. Där fick de 2 tjur ägg och
2 ke. i pungen. De var i en 14-15
år. Och jag är född 1866. Vi gick de
och tjur hela kvällen ^{vi} fram till
morgnen. Och sen hade de myg-
sjungviller på någon plats som
uppläts för dem i någon gård.
Det var drus och färdning som
bestod av kaffe och äggstoddy. Gissa
hade man så där en 14 dagar efter
åt. Den gången jag var med var
vi i Sköldstindaus hem för han hade
mitt mat och sjukhus.

De hade liknande fest i stan.
Ibland gick laubbocken som bodde
närmast omkring in i stan
och tjur. Ängelholmans tjur
ut i de närmaste gårdarna

utaufrån staden och tjöngs. Med gick
de till Thorprings där det var
byggd. Med tjöngen var lag kunde
ibland mötas och de fingo de
gi åt om sitt hälle. Vårje lag
hade fest för sig. De gick också
ut mot Vggholmen och tjöng.

När de fått lita i sig och av
spiten blev det mycket ofta
bortgripeligheter.

På dessa år blev det bra
14-15-16-åringar som gick om-
kring och tjöngs maj.

Nils Petrus Pålsson bodde i Petrus
Sids hus. Petrus Sids' dotter hette
namn Petrus Sids hustru. Omkring
huru i Hjäla hade vi många till.

ACC. N:R M. 9688:36.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hälsningar fr. sig.
I Hija fanns en gäst som kalla-
des fr. Brödeagården.

I mig skulle man dricka
mång i beuen. Det var också
gust för men de skulle helst
ej bli fulla i alla fall. I Ängel-
holm var det inte rökstämman
poliser för.

ACC. N:R M. 9688:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Påskens hade de nog sinna
familjerna. Den de ritade
menades med det vi var
det nog ju påskdagsmorgonen.

Dagen i fastlagsveckan brö-
jades med Bullenmandag och
Veletisdag. Di skulle man äta
Veletbröd.

Enn nu här den stora mark-
naden i Angelholmen. Vår, sommar-
n och höstmarknad. Den har ju torg-
dagarna kommit till. Efter det
jag nu 20 år började marknaden
Torgdagarna. När det nu minnas
marknad var det mycket folk.

Vid de stora marknaderna
kunde det vara flera hundra
här på torgat vid Samokolan
och kallades för Gröna Torg. Och
på TingsTorget nu det häst-
marknad. Den biten av Gröna Torg
ger den Stadspraken nu än, såldes
de laggskick, stegar och slöjdalster
och möbler som färgar och soffor. Det
nu allmogemöbler - de var rika.

och mycket dyligt målade. ^{Folk} De
höjste sina möbler där på mark-
naden. Det var särskilt mycket
dile på de tre stora mark-
naderna. De långväga kom här-
ande tidigare. de kom ända från
Småland och Målsången och hvar
de var borta en 8 dagar. De kunde
ligga över natten i Rättelbyga.

Många låg över i Helsing på
natten och vi för de in till
staden på morgonen.

Småland och hvar marknaden
var de mest besökta. I tröjan
på skolan var ^{helt} ~~det~~ ^{små} ~~små~~ mark-
naden. Det var minadsmark.
och den minadsmark.

Äty marknad häller de vint

frå mer förfrände - den
hätte buren liten bit från
för Gärstjärnsgården. Åby är det
samma som Klippan! När de
byggde järnvägsstationen där fick
den ej heta Åby eftersom det
fanns en Åby utanför Nocköping.
Därfor tog man namnet efter
pappas huset som hette Klippan.
In fr ofta till Åby för. Nona
äro härad ha sitt ding: Klippan
som Åby som det hette Lunnan.
Munka Årvid har till Munka
Gjengby men den har till Nona
äro ding.

De brukade alltid dansa i
Tullstaden som jag minns. Men
kanske att de gjorde det i samma
stugor också - där var en mycket
gärning nära Srensktjög. Där
smulade folk så mycket och
de brukade säga haffskorvar
med sig dit. Sen har folk mest
hållit till i Tullstaden - innan
där var dansbana. Men dans-
de i grängstret. Det var gott
om allmogespelman som spe-
lade fiol och harmonika. Thord
dus och Thordhane var ofta
så musikaliska. Vi hade en
en thordhane "Pelle Muschen" som
spelade fiol i Thaldeshus.

Jägarna och hans svägers Petter
Skilling som bodde också i Skäl-
derhus & spelade fiol. Skälderhus
hette innan Åströys. Åströ Åhl.
stodt som skräf fiolspelare.
Positivt skälade honom det också på
marknaderna.

När det var några stråkar
skilling fick "hokarna Pettersson"
hemma och spela. De kallades
så därför att de var för sålde öl.

När fadern sökte iädrigheten
att sälja öl där han bodde i när-
heten av kyrkan så skojade folk
med honom ^{och sade} att: "Om du
får det så kommer vi att kalla
dig för Kokken." Det fick de gärna
göra för honom. Det var Åströ Pettersson.

son och hans far. Fiolan var deras
rätta instrument. Axel Petersson
gjorde strökerfiolen. Det var inte
vi naturligt för. En gång spelade
han på en violon. Han var skön.
Hans sin ykhet men han inte
kunde sig mest för musiken. Han
stämde pianon och så. Faderen
blev sedan blind. Hos dem fick
de också gå och hämta öl. Det fanns
flötkälen i de flesta församlingar där
de hade öl till avtäckning.

Den spelaren kallades från
Spelman.

ACC. NR M. 9688:44.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hjälmslunda ägdes av en rytt.
mästare Rickman. Det var egent-
ligen Platens hem. På Gångersad
bojde en Halmästare som Platen.
Den köptes det av en fin Rönvalla
och en dotter till Rönvalla
gifte sig med agnomen där som
nu bor på Gångersad.

Vid Gården skulle de vara
ute redan vid 4-tiden på
morgnen och heta gåsen.

När tjänsten förklarade sig för
gick de från gård till gård
och frågade efter plats. Men i
allmänhet fick de svaret att
den eller den behövde en präst
eller döring och så gick de dit
och stannade sig och fick 5 kr. i
färdepengar. De stannade sig 24
oktober för helan och den 24 ap-
ril för halvan. Det var flyttedagen.
I regel var det bara halvskjut-
ten på Nisse.

Quirika hade de den 24 okt. -
1 nov. En jungfru som 8. sk. var
hvar på en och samma plats i
mångt år hade ej några ordna-
fridagen. De skulle tjänas

he en fästeday och 2 mask-
sandsdagar de skulle vara lediga.
Annars kunde de ju också be-
sin husbonde om frid någon
dag om de ville. Ty den visst
att de hade 1-2 auktimodagar
och de fick vara lediga för
att få gå på auktion.

Det var mycket lättsämda för-
sändis bland dem som bodde i
Lundervan. Lasse Per i Rättelunda
hade kommit från Lundervan
där de hade försändisgheter. Han
var så förvånad när han dog
- om 100.000 kr. Lämmande han efter
sig. Hans gård ligger i nordlig Sy-
fabriken på Alnäs Sjömyls vägen.

ACC. NR M. 9688: 47.

Gjälva luefiske arrenderades
btt. luefiske förekom väl också
inne i Gjälva Angellholen.

Markunden kom före frivisningen.
Den fiendes i allmänhet hem-
ma när de som skulle byta plats
fr hem etc. slog för att ^{lägga} ~~bygga~~
kläder och vinda ut och rusta in
för att fara till den nya platsen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9688:48.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid Mårten skulle man ha
gås och lutfisk. På Öngö var det
vi när de slaktade gås till Mär-
ten så det skulle komma en del
och plucka fjäder av gåsen. De
var och pluckade gåsen några
kvällen innan Mårten. Sen skulle
det vara Mårtensgille på Mårtens
aftnen och då skulle alla de vara
med som varit med och pluckat
gäsen. Då blev de bjudna på lut-
fisk och gås och vit gröt i folk-
rummet på Öngö. Där smulades
alla - unga och gamla - som varit
med och pluckat av fjäder. Först
och vi bjöts det på öl och sprit, och
knytt och brännvin. Det var var

det lilla smi godskan - kaben
och kungstyg.

Det kallades för gäsagilla och
vi.

Smidsorpan hade de själva - d. v. s.
Mjörnen & friherrinnen på Örsjö. Ma-
joren hade 2 söner som var löjtnanter
och 4 döttrar.

På Örsjö var det anställda: en be-
gjärt, kammarjungfru, städerska,
vårpiga, en hjälpepiga, bygghuspiga,
kökspiga. De var alla i maten.

Där var unga statfolk men än
stallediängen, huggediängen (snick-
aren) rykvarna och kusken. De var
gifta allihop utom diängen som
också hade maten på gården.

Här de bört lina si var det gille
nh si hade de skitde gille. Vid
denn gillen brukade fuser o gub-
be brulas.

Stillejuleafton ^{brötten} var ~~den~~ för jul-
afton.

Lucia firade si aldrig.

Akt skulle var i ordning till
jul. Här ^{hos oss} var det ingen slakt för
jul ~~istället~~. Annars slaktade de
gripen skene för jul si de hade
liten färskt kött till julen.

Julemorgon var det den rista
fredagen före jul. Det sildes då
leksaker och kläder och möbler.

Det var inga julskyltningar
för i affärerna. Det var överkuvor.
Staget ingen skyltning för affä-
rens hade ju inga skyltfrönster,
utan det var vanliga frönster. På-
garna hängde t. ex. bann upp ett
par julgubbar och julklingslar i
frönstret till jul. Julgubbarna
var vita gubbar med blå och röda
sträck. Pannens hade mycket så-
dana vita gubbar. På en peppar-
kaksgubbar sildes det också till
jul. Gullgrens och ellermanus hade
också sådana kakor och sälja. Annars

med det egentliga inga andra
julkakor.

Det fanns en 3-4 kaketslutar
i Ängelholm. Det var Österdalska
och Hallinga-Kristina, Pella Schön
och vi Kaka-Kristina. De gick alla
 omkring och sålde kakor som de
 hade i ett par stora kake-
 korgar på armen. De gick för de
 olika bagerierna. Redan vid 6-
 tiden på morgnen kom kake-
 slutarna och lämnade bort
 till sina kunder. För kunde
 man gå in i bagerierna redan
 vid 6- tiden på morgnen och
 köpa friskt bröd - som t. ex. när
 det skulle komma frötaggar
 och hjälpa till med frätten.

Gullbergshuset kom gick och köpte
kaffeböna kl. 6 på morgnen när
barnmorshuset kom tillbaka för
att se till henne för hon hade
fått ett barn kl. 4 - alltså två tim-
mar tidigare!

~~En~~ Mammaus var nog med
det äldsta bageriet. Gullberg hade
bageri där sedan Pederssons bageri
var. Granche hade sitt bageri där
nu Gjörolms har sitt.

Gullberg hade bageri där Bjärby
urmakeriaffär nu är. Den gamla
döken är hon där än men bröd-
hyllan är tagen väck. Palmus hade
bageri i Skärpings och sedan inne
i stäm där nu Bergcrantz har sitt
bageri. Vår jul bakade de vörtbröd.

ACC. NR M. 9688:54

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var ganska mycket till före
jul. Gubbarna skulle ha brännvin och
alla lämbarna skulle ju in och
krossa. Alla skulle in med sina
ginsmalade ankare på 4-5 kanner.

Det var inte mycket på ett ordent-
ligt ställe. De kanna brännvin
och ett stips konjak skulle de ha
ännu på det fattigaste stället till
jul. Brännvinet kostade 2 kr. så och
konjaken var väl lite dyrare.

ACC. N:R M. 9688:55.

Juettignare.

De fattiga skulle ut och tigg
vid julen. De fick bröd - både färs
och gult och på smuliga ställen
fick de också rogel. På stora gator.
Där på landet hade de ett hus
bak som de skulle gå bort till de fatter-
ga inom församlingen. Alla som kom
skulle få. Även om det var aldrig så
sparsamt eller bruden var fattig
så skulle de ändå gå. Det var en
närhet som så att de skulle ut för att
få litet mat. Det var ofta barn som
kom ut tiggde - små parollar med
en päse på ryggen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LUNDS U
FOLKMINN
ARKIV

9 var nöd-
igast bröd
Fad i 14
en kostade
mycket för
en det också
bröd. Det
höga något
färdig de
kannade
äta och mer
i gången
en skulle
ingen. När
färdig. Här
re. Och i
folk folk